

Wat voor werk doe jij? - Het interview met Joni

Lily: Hallo allemaal! Ik ben hier nu samen met the one and only Joni!! De vriendin waarmee ik vroeger in de horeca werkte, bij Panini. Waarmee ik 24 uur in de bus heb gezeten voor een party vakantie in Hongarije en die een hele interessante baan heeft. Hooiiii Joni!! Hoe is het??

Joni: Hoi! Het gaat heel goed. Leuk om jou zo te spreken.

Ja, en wij hebben samen ook een hele gezellige studententijd gehad in Leeuwarden.

Lily: ja, dat is waar, inderdaad, dat was een ook een hele gezellige tijd! Daar hebben we samen ook veel feestjes gegeven. We studeerden niet samen. Ik studeerde communicatie en jij SPH. Wat is dat SPH?

Joni: ja, dat is een afkorting voor sociaal pedagogisch hulpverlening. Dus eigenlijk alles rond hulpverlening aan alle soorten mensen.

Lily: INteressant. En heb je daar ook je vak van gemaakt? werk je in dat gebied?

Joni: Ja, zeker! Toen ik afgestudeerd was ben ik direct begonnen in deze sector.

Lily: Wat doe je nu precies? En waar werk je? Wat doe je? Vertel, vertel, vertel!

Joni: Ik werk nu bij de overheid. Bij de Raad voor de Kinderbescherming. Wij komen namens de overheid op voor de rechten van kinderen.

Lily: kom je dan bij families thuis, of komen ze dan bij jou?

Joni: beide, we gaan naar gezinnen thuis, om ook te kijken hoe het met de gezinnen ede kinderen gaat. Dan moet je ook even bij bij ze binnenkijken. Maar ze komen ook bij ons op kantoor voor een gesprek.

Lily: Dat lijkt me best wel moeilijk toch? Dat is best wel zwaar, best wel pittig. Maak jij dan ook beslissingen over die gezinnen en kun je ook een voorbeeld noemen van wat er dan gebeurt in zo'n gezin?

Joni: ja, de meeste ouders willen het beste voor hun kinderen. maar dat lukt niet altijd, en dan schakelen ze, dan kunnen ze in Nederland hulp inschakelen. Die hulp is dan nog vrijwillig. Als deze hulp niet voldoende is of de ouders willen eigenlijk geen gebruik meer maken van de hulp en het gaat niet goed met de kinderen dan komt de Raad voor de Kinderbescherming om te kijken of de rechten van de kinderen worden nageleefd. Als dit niet zo is, dan gaan we naar de rechtbank.

Lily: ja, en dan, dan ga je naar de rechtbank. En wat zegt de rechtbank dan, die gaat kijken, die gaat beslissen wat er met zo'n kindje gaat gebeuren?

Joni: ja, de rechter die wil eigenlijk van de Raad voor de Kinderbescherming weten wat er nodig is voor dit kind, in dit gezin. Want De rechter heeft daar niet voor gestudeerd, die heeft rechten gestudeerd. En wij hebben geleerd wat het beste is voor kinderen. Dus daar adviseren wij de rechter over, dat kan dus zijn dat het kindje niet meer thuis kan blijven wonen.

Lily: Jeetje, ja Joni, dat zijn echt heftige dingen, dat je mee moet komen en mee moet beslissen of een kindje wel of niet thuis mag blijven wonen.

Lily: Weet je ook, als je dus kijkt naar andere landen, misschien binnen Europa of over de hele wereld, zijn de gezinnen gelukkig in Nederland?

Joni: Nou ik geloof dat onderzoek wel heeft aangetoond dat de kinderen in Nederland tot de gelukkigste kinderen behoren. Natuurlijk heeft Nederland ook wel problemen en hebben jongeren problemen. We hebben bijvoorbeeld op dit moment veel last van Knife crime zoals dat dan heet. Dat is een nieuwe ontwikkeling. Waar we als de Raad voor de Kinderbescherming ons weer in moeten gaan verdiepen.

Lily: Ja, kan me voorstellen. Bah, met een mes, dat is natuurlijk wel heel vervelend, heel naar. En internet, speelt dat ook een grote rol, social media?

Joni: ja, waarin we dat veel zien is bijvoorbeeld in de onderzoeken die we doen naar schoolverzuim. Dus als kinderen op een of andere reden niet meer naar school gaan dan komt ook de Raad voor de Kinderbescherming onderzoek doen om te kijken waarom wil je niet meer naar school? En dan zien we nog regelmatig dat kinderen online gepest worden. Een foto hebben gedeeld via whatsapp en dan onder druk gezet worden.

Lily: Ja, cyberpesten, dat is verdrietig. Dan zijn ze anoniem en kunnen ze lekker pesten. Heel erg verdrietig.

Ik heb nog een laatste vraag. Is er in jouw werkcultuur, je werkt nu online, maar normaal ga je naar kantoor, wat vind jij nou echt een typische Nederlandse werkcultuur?

Joni: Een typische Nederlandse werkcultuur, het vele vergaderen met elkaar. Dus heel veel overleggen, over wat moeten we nu doen? Iedereen wil er iets van zeggen, en we nemen pas heel laat een besluit. Dat vind ik een typisch Nederlandse werkcultuur.

Lily: We zeggen dan ook wel, iedereen moet er een plasje overheen doen. Iedereen moet er iets over zeggen. Lange vergaderingen en heel veel.

Joni: Heel veel!

Lily: Lieve Joni, dankjewel voor het interview. Je hebt echt belangrijk en dankbaar werk, daarom wilde ik je ook interviewen. Nu kunnen we weer verder kletsen over het lekkere Hollandse weer en over vroeger :)

Jongens, tot gauw en veel luisterplezier!

De moeilijke woorden

1. afkorting

abbreviation

2. pedagogische hulpverlening	pedagogical assistance
3. vakgebied	discipline
4. overheid	government
5. de Raad voor de Kinderbescherming	The child protection board
6. de rechten	the rights
7. beslissingen	decisions
8. beschermen	to protect
9. onderzoek	research
10. pesten	bullying
11. vergaderen	meetings